

Ignacy Dec

"Mistyka Śląska : Mistrzowie duchowości śląskiej: Jakub Boehme, Anioł Ślązak i Daniel Czepko", Józef Kosian, Wrocław 2001 : [recenzja]

Wrocławski Przegląd Teologiczny 10/1, 209-210

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

poświęcił autor prezentacji argumentów za istnieniem Bytu Absolutnego. Ułożył je w klasyczny tryptyk: argumenty kosmologiczne (pięć dróg św. Tomasza z Akwinu i argument ewolucjonistyczny P. Teilhard de Chardin), argumenty fizyczne (z entropii J. Deansa i J. Donata oraz z rozszerzania się wszechświata A. Eddingtona) oraz argumenty antropologiczne (ontologiczny św. Anzelm z Canterbury, Kartezjusza, Leibniza; eudajmonistyczny św. Augustyna i św. Tomasza z Akwinu; z istnienia prawd wiecznych św. Augustyna i św. Tomasza z Akwinu; deontologiczny I. Kanta i J.H. Newmana, intuicjonistyczny M. Schelera, H. Bergsona i K. Jaspersa oraz „szósta droga” J. Maritaina). Trzecia, najobszerniejsza część pracy, zatytułowana: *Problematyka natury Bożej* (s. 75-288), obejmuje prezentację modeli Boga w filozofii starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej oraz współczesnej. Należy przyznać, że część ta stanowi pewien przyczynek do naszej rodzimej literatury z zakresu filozofii Boga.

Książka kończy się wykazem bibliograficznym z zakresu filozofii Boga.

Publikacja ks. Tupikowskiego będzie służyć z pewnością studentom wydziałów filozoficznych i teologicznych w przyswajaniu sobie podstawowych informacji z zakresu filozofii Boga. Książka posiada sporo tekstów źródłowych prezentowanych autorów. Z tego też tytułu może okazać się także przydatna dla wykładowców filozofii Boga. Ważne jest to, że autor promuje wyraźnie w książce klasyczną filozofię Boga, która ma ściśle powiązanie z metafizyką, stanowiąc jej zwieńczenie. Nie jest to bez znaczenia po encyklice Jana Pawła II *Fides et ratio*, w której otrzymaliśmy zachętę do powrotu do filozofii o orientacji metafizycznej, klasycznej, mądrościowej.

ks. Ignacy Dec

Józef Kosian, *Mistyka Śląska. Mistrzowie duchowości śląskiej: Jakub Boehme, Anioł Ślązak i Daniel Czepko*, Wrocław 2001, ss. 241

Wielki Jubileusz Roku 2000 stanowił okazję do powrotu do historii Kościoła katolickiego i całego chrześcijaństwa. W tym szczególnym roku przypadły także różne jubileusze regionalne. Kościół wrocławski świętował w tym pamiętnym roku swoje millennium. Diecezjalne obchody jubileuszowe dały sposobność do podjęcia badań historycznych nad dziejami Kościoła na Śląsku. W badania te włączyli się nie tylko historycy kościelni, ale także świeccy, nie tylko historycy Kościoła, ale także uczeni zajmujący się historią innych instytucji czy dziedzin kultury, np. historycy nauki, historycy filozofii itp.

Z dużą estymą i wdzięcznością należy odnieść się do autora sygnalizowanej tu książki, Józefa Kośmiana, profesora Instytutu Filozofii Uniwersytetu Wrocławskiego. Dzieło swoje poświęcił autor trzem znakomitym mistykom ziemi śląskiej. Byli nimi: Jakub Boehme (1575-1624), Anioł Ślązak (Angelus Silesius, wcześniej Jan Scheffler 1624-1677) oraz Daniel Czepko (1605-1660). Największym i najbardziej wpływowym z nich był Jakub Boehme, któremu też autor poświęcił w pracy najwięcej miejsca. „Wspólnym rysem mistyków śląskich – pisze autor – było silne piętnowanie egoizmu jako podstawowego źródła wszystkich nieszczęść i głównej przeszkody w dążeniu do poprawy, przeszkody blokującej już w zarodku każdą próbę zmiany sytuacji na lepsze” (s. 11). Autor zauważa, że

mistyka śląska zbudowała nowy model etyki, w którym zło i dobro nie są na zewnątrz człowieka, lecz w jego wnętrzu, i dlatego od siebie człowiek musi rozpocząć dzieło usuwania zła.

Publikacja autora składa ze *Wstępu* (s. 7-13), z obszernego *Wprowadzenia* (s. 15-57) oraz z czterech rozdziałów (s. 58-217). We *Wstępie* J. Kośmian przedstawia stan badań nad mistyką Śląska. We *Wprowadzeniu* autor rozwija wątki zasygnalizowane we *Wstępie* i szeroko omawia oddziaływanie mistyki śląskiej, zwłaszcza twórczości Jakuba Boehme, na myślicieli czasów nowożytnych. Zdaniem autora, mistyka śląska wywarła ogromny wpływ nie tylko na całą kulturę i filozofię europejską, zwłaszcza niemiecką, lecz odegrała też ważną rolę w tworzeniu kolonii brytyjskich w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Ślady wpływów mistyków śląskich, zwłaszcza Jakuba Boehme i Angelusa Silesiusa można zauważyć także u polskich romantyków, zwłaszcza u A. Mickiewicza, ale nie tylko.

Poszczególne rozdziały autor poświęcił następującym problemom: rozdział pierwszy – afirmacja życia w mistyce śląskiej; rozdział drugi – dobro i zło a świat symboli w filozofii Jakuba Boehme; rozdział trzeci – świadomość jedności Anioła Ślązaka i rozdział czwarty – recepcja i znaczenie mistyki śląskiej.

Pracę autora czyta się z wielkim zaciekawieniem. W trakcie rozważań znajdujemy wiele opinii i poglądów myślicieli pozostających w jakimś stopniu pod urokiem śląskiej mistyki. Zaufanie czytelnika budzi bogata dokumentacja rozważań zamieszczona w przypisach. Wskazuje ona na rzetelną kwerendę źródłową. Stąd też można uważać niniejszą publikację za znakomitą syntezę dzisiejszego spojrzenia na śląską mistykę. Autor w wielu przypadkach formułuje śmiało hipotezy, opinie i teorie. Czytelnik może być zdumiony ciekawymi odkryciami dokonanyymi przez autora. Owo zdumienie rodzi się przede wszystkim przy lekturze rozdziału czwartego mówiącego o recepcji i o znaczeniu mistyki śląskiej.

Książka prof. Józefa Kośmiana powinna się znaleźć nie tylko we wszystkich bibliotekach o profilu humanistyczno-historycznym i filozoficzno-teologicznym, ale winna trafić do bibliotek prywatnych, osób interesujących się filozofią i teologią.

ks. Ignacy Dec

Książka Profesora Stanisław Kowalczyk. Człowiek, Uczony, Nauczyciel, red. E. Balawajder, Sandomierz 2002, ss. 127

W gronie polskich myślicieli ostatniego czasu, zajmujących się twórczo uprawianiem filozofii, poczesne miejsce zajmuje ks. prof. dr hab. Stanisław Kowalczyk, długoletni pracownik naukowo-dydaktyczny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, w międzyczasie także rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Sandomierzu. Wystarczy przejrzeć polską bibliografię filozoficzną, by się o tym przekonać. Szczególną płodność filozoficzną okazał Książka Profesora w dziedzinie filozofii Boga (teodycei), filozofii człowieka, a ostatnio także w dziedzinie filozofii kultury i filozofii społecznej. W bieżącym roku, konkretnie 15 czerwca 2002 r., ks. prof. Stanisław Kowalczyk ukończył 70 lat. W ten dostoyny jubileusz urodzinowy wpisały się także inne jubileusze, związane z jego działalnością naukowo-dydaktyczną, a mianowicie: 45-lecie profesury w Wyższym Seminarium Duchownym w Sandomierzu, 40-lecie pracy naukowo-dydaktycznej na Katolickim Uniwersytecie Lu-